

Атанас Далчев
Карловарска балада

На Дим. Гундов

Тук всяко здание с вида си интригува.
Една история да виждам ми се струва.

Във мрака празнично е осветен портала.
На сватбената нощ започва скоро бала.

Възлизат гостите по стълби, в мрамор цели:
мъжете с черен фрак, жените – с рокли бели.

Из гостната слуги с ливреи дълги шетат.
Виси на майката, покойница, портретът.

А до прозореца на еркера бащата
разисква зестрата в подробности със свата.

Невестата тоз миг във черна пелерина
върви с любовника през тъмната градина.

На задната врата отдавна вече чака
със загасен фенер един фиакър в мрака.

Едничко братчето от горните тераси
открива бягството коварно на сестра си.

Не знаят другите. Не подозират даже.
Горят прозорците на всичките етажи.

Аз где съм? В кулата, покрита с ламарина.
Дописвам най-подир историята старинна.

На листа бял реда там буква подир буква
и чувам как дъжда по покрива почуква.

1972 г.

КРАЙ

© 1972 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12158>]